ŠTEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan, Trg Svobode, 6 — Izhaja enkrat na mesec — Izdaja Slovensko katoliško prosvetno društvo »Franc B. Sedej« iz Števerjana — Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1969, štev. 72

uredili:

mirko humar
boris hladnik
dr. helena knez
marjan terpin
anka černic
zvonko simčič
marjanka srebernič
agata komjanc
bruno hlede
odg. urednik:
edi hlede
za vse članke
odgovarja celotno
uredništvo

Števerjan, dne 10. decembra 1972 Leto IV. - Štev. 10

ŠTEVERJANSKA OBČINSKA UPRAVA
KMEČKO DELAVSKA ZVEZA
PROSVETNO DRUŠTVO "Franc B. SEDEJ"
ANSAMBEL "Lojzeta HLEDETA"
ŠPORTNO ZDRUŽENJE " BRDA "

V a m ž e l i j o

blagoslovljene božične praznike

in

srečno 1973

BOŽIČNA MISEL."

" Beseda je meso postala in med nami prebivala" (Sv.Janez. ev.,I,14). Z Adventom se pripravljamo na Božič, na obhajanje Jezusovega rojstva, malega Boga. Bog ki je v svoji naravi najpopolnejše bitje, postane človek! Bog pride med človeštvo, se učloveči, z njim trpi, živi,umrje, od martvih vstane in s tem ga odreši. V vseh letopisih človeštva poglavitni dogodek je prihod Boga med nas. Ta prihod je pustil znamenje, je začrtal v človeški zgodovini tako globoko brazdo, da je nihče ni mogel več izbrisati z naše oble in tudi je ne bo več.

Človeška zgodovina šteje svoje čase prav od tega Jezusovega prihoda: po Jezusovem Rojstvu. Jezus je prišel, da bi dvignil človeka od svojega padca do dostojanstva božjih otrok.

Sveti papež Leon Veliki se tako izraža o Jezusovem prihodu na svet: "Zahvaljujemo se, predragi, Bogu Očetu, po njegovem Sinu v Svetem Duhu: Usmilil se je nas in nam pokazal svojo ljubezen.Ko smo bili še mrtvi po grehu, nas je poživil v Kristusu, da bi postali novo bitje, nova stvar. Odložimo zato starega človeka z njegovimi deli: ko smo postali deležni njegove narave, se odpovejmo delom mesa in se nadenimo njegovega duha. O kristjan, spoznaj svoje dostojanstvo! In deležen božje narave, ne vračaj se več v stare poniževalne razvade.

Spomni se Kakega Glavarja in Telesa si ud!

Ne pozabi, da si bil rešen oblasti teme in prestavljen v božjo luč in božje kraljestvo."

Ob njegovem rojstvu, tudi mi zaživimo kot božji otroci,bodimo deležni njegovega odrešilnega dela.

Božič nas ne sme pustiti tako kot nas je dobil. Milost njegovega rojstva naj nas spreobrne!

Modri, ko so Jezusa našli v Beltehemu in ga molili, so se vrnili po drugi poti v svoje dežele.

Ob skrivnosti Jezusovega Učlovečenja tudi mi začnimo hoditi po drugi poti, ki nas pripelje k Očetu, ki je Jezusov, in naš Oče,mi pa bratje in sestre v Kristusu.

SPREJEM NOVEGA ŽUPNIKA.

V zadnjem Vestniku smo obljubili,da bomo podrobneje opisali prihod in sprejem novega števerjanskega župnika g. Antona Prinčiča.Tu torej izpolnjujemo našo obljubo.

Kakor so napovedali je g. goriški nadškof tokrat sam pripeljal med Števerjance novega pastirja.Pred cerkvijo so ga pričakali farani. Brez dvoma z velikim zanimanjem.Fantje so na cerkvi postavili pomenljiv napis: POZDRAVLJEN PASTIR. Sprejel ga je najprej g.župan Stanislav Klanjšček. V cerkvije spregovoril v lepi slovenščini g. nadškof.Faranom se je tudi predstavil novi župnik Anton Prinčič.

Po obredih v cerkvi je sledila prijetna slovestnost v veliki dvorani župnijskega doma, za katero je dala pobudo občinska uprava, pripravilo pa jo je prosvetno društvo "F.B.Sedej". Okrog novega župnika in g. nadškofa Cocolina se je zgrnila, lahko bi rekli vsa vas. V imenu občinske uprave je najprej izrekel novemu pastirju dobrodošlico župan Stanislav Klanjšček,ki je zlasti prosil gospoda župnika, naj mu bo pri srcu števerjanska mladina,ki je bila mnogokrat prepuščena sama sebi in stalno nanjo prežijo volkovi v raznih oblačilih. V imenu prosvetnega društva "Franc B. Sedej " je spregovorila takratna predsednica dr.Helena Knez.Pozdrave prosvetnega društva "Briški grič" je prinesel Ivan Humar, za skavte pa Jožica Simčič.

Mešani zbor je pod vodstvom pevovodje Hermana Sreberniča ubrano zapel nekaj pesmi.

Brez dvoma lahko ozačimo to prijetno domačo slovestnost za zelo iskreno, na kateri se je vzpostavil prvi stik mladine in Števerjancev sploh z novim gospodom župnikom, katerega smo Števerjancis prejeli med se kot brata in očeta,ki nam bo v naših težkih današnjih časih kazal pravo pot kakor dobri pastir.

Seveda se moramo vsi, prav vsi z dobro voljo lotiti skupnega dela.

PERSPEKTIVE IN NAČRTI PROSVETNEGA DRUŠTVA"FRANC B. SEDEJ".

Odbor prosvetnega društva SEDEJ seje v zadnjem času sestal na šte= vilnih sejah.Tako se je seznanil z novim g.župnikom in torej cerkvenim asistentom društva,ter postavil glavne smernice bodočega dela. Pripravil načrt kulturnih večerov,gostovanj in naštudiranja nove igre.

Dosedanja predsednica dr. Helena Knez,ki je lani prevzela vodstvo društva je iz svojih razlogov podala ostavko.Društvo bo do novega ob= čnega zbora vodil podpredsednik Boris Hladnik.

"KADAR SE ŽENSKI JEZIK NE SUČE"

Stalno Slovensko Gledališče iz Trsta je po zastavljenem programu prišlo tudi k nam s komedijo "Kadar se ženski jezik ne suče" in sicer 5. oktobra t.l.

Kaj naj o tem rečemo:

Drži, da Števerjanci radi gledamo igre. Z veseljem in polnoštevilno prihitimo v župnijski dom ob vsakratnem gostovanju, posebno še, če gre za naše [illegible]žaško gledališče.

Tokrat smo bili razočarani. Poslušali smo ljudi po igri. Velika večina je menila, da ne bi bili nič prikrajšani čebi igre ne videli. Nima vsebine. Nima česemu se nasmejati. Prazen žakelj slame.

Mislimo zato, da ne bo uprava gledališča na tako preprost način zapravila Števerjanskih gledalcev in bo prišla k nam v goste večkrat , a z boljšimi igrami.

&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&&

NAGRAJEVANJE ŠPORTNIH IGRALCEV V ŠTEVERJANU

V nedeljo 12. novembra smo po popoldanskem zahvalnem blagoslovu imeli v župnijskem domu prijetno slovesnost nagrajevanja zmagovalcev na IV. Športnem tednu, ki se je vršil v drugi polovici meseca septembra v organizaciji športnega odseka "BRDA". Številno občinstvo zlasti mladine je pozdravil najprej podpredsednik društva "Franc B. SEDEJ" g. Boris KLADNIK, ki je izrazil zadovoljstvo med udejstvovanjem naše mladine. Nato so med zmagovalce razdelili medalje športnega odseka "BRDA", ter pokale, ki so jih podarile Števerjanska občina, Kmečka banka, TvrtkaTerpin - kmečki stroji, društvo "SEDEJ" in Ansambel "L. HLEDE". V kratkem govoru se se spomnili prehitro preminulega Aleša Srebrniča, ki [illegible] je na zadnjem športnem tednu z [illegible] nami tekmoval.

V kulturnem delu je nastopil Števerjanski glasbeni ansambel s svojimi vizami ter "Briški oktet" in jugoslovanskih Brd. svojimi izredno barvitimi glasovi so takoj osvojili občinstvo, čemur je pripomoglo tudi dejstvo, da so predstavili res zelo lepe pesmi. Števerjanci so bili gotovo veseli, tega lepega in prisrčnega domačega praznika, da se je v spodnjih prostorih doma še dolgo razlegala lepa slovenska pesem.

TM

==========

OLIMPIJSKE IGRE
MUNCHEN 1972

piše m. terpin

V soboto zvečer po otvoritvi iger v velikem stadionu, smo si z malo zvijačo priborili vstop v športno palačo, kjer se je vršila mednarodna revija. Ni bilo lahko ukaniti nemških stražnikov, ki so na vhodih pazili z čisto nemško zavzetostjo. Ogromni pokriti štadion, ukopan v zemljo in pokrit z belim plastičnim svodom, se je lesketal v sojih mogočnih žarometov. Nepregledna množica je valovala, ploskala in z bučnimi vzkliki dajala duška svojemu veselju. Kot bi se utrgal plaz je bučalo, ko so predstavili nekdanje atlete - mite: Bikila, na vozičku, ker ga noge ne drže več pokonci, Jesse Owens, legendarni tekač, ki se ga je ognil Hitler, ko je leta 1936 zmagal na Olimpijskih igrah v Berlinu. Pa Zatopek, Češlawska in drugi, katerih imena nismo niti mogli zazati v šumenju živih valov.

Zunaj je stiskalo a premočna je bila v nas sila navdušenja in nas je popeljala še med stadione, pisano množico, ki je še preko polnoči žuborela in se pretekala.

V nedeljo so bo naselje in štadioni kopali v soncu. Mravljišče je živelo svojo enkratno življenje in doživljanje. Atleti so se merili po štadionih, arenah . Kot povsod: veselje, zmagoslavje, razočaranja, pokopani upi. Niti ob najmogočnejših prilikah se človeško doživljanje ne odpove svojim strogim in obenem preprostim zakonom.

Izpod mladega drevesa, ki se ga za to priliko komaj vsadili, smo občudovali atletsko naselje, in se pogovarjali o vsem mogočem. Seveda nam niti na misel ni prišlo, da bo t kmalu priča strašnim dogodkom. Nič ni tega napovedovalo. Vsaj nam ne. Beli zidovi so sokopali v žarkem soncu. Na verandah mnogobarvni dresi in [illegible] zastave raznih držav. Praznik veselja in prijateljstva.

S takimi občutki smo se poslavljali od Munchna. Seveda nismo pozabili na znane pivnice. Hofbrau nas je napojil s svojim dobrim pivom, šarili smo po starem mestnem središču. Videli parlament in stolnico. Vse je lepše, vse preurejeno vse dobro razpoloženo.

K O N E C

==========

O B V E S T I L O

Števerjanska občinska Uprava obvešča da so vsi [illegible], ki se poslužujejo vodovoda, dolžni zavarovati v zimskem času vodovodne naprave, posebno števce, da ne bi prišlo do okvar.

Opozarja se, da bo, po pravilih pogodbe o dobavi vode, za stroške morebitnih poškodb dolžan poravnati vsak imetnik sam.

ŽUPAN
Stanislav Klanjšček

Vinko Beličič

- NOVEMBER - (črtica)

Svet si nane oči in se slači, luči ugašajo bolj in bolj.

Tam za bori, od koder se kraška gmajna v terasah strmo spušča k morju, počiva zadnji poljub umirajočega poletja. Zdaj, ko se od Nanosa zaganja prva neusmiljena burja, ko ne drži v grli prva angina prihajajoče zime in ni pritiska na možgane, da sovražim svoje šibko telo in mi je ves svet zoprn, se pogosto zatekam v toplo zatišje onstran borov.

Mižim in se smehljam. Tako dobrotno je sonce v tem zavetju. Burja ne seže do tu. Žametno sope gori v borih; komaj da se kdaj zgane grmičje okoli mene. Nekje se oglaša poslednja ptičja pesem.

Nedaleč pod nano je obzidana dolinica. Tiho je tam in vendar svetleje ko marsikje. Oči ni počivajo na dolgih vrstah kamnitih križev. Nisem še videl človeka, ki bi ga bila pot zanesla tja. Mene pa vleče tihi, samotni kraj. Zdaj smo v novembru, srce se sklanja pod težo minljivosti; davno je že, kar so odpeli slavčki in odcvetele vrtnice.

Križ stoji ob križu, in vsak križ je za dva mrtva. Mnogi so se že nagnili, spet drugi leže na tleh. Težko je že brati napise na pločevinastih tablicah. Hodim med mrtvimi, po grobovih, ki so se že čisto izravnali. Tu pa tam vidim leho požete trave. Trava po grobovih je temna, gosta in bohotna.

Sama dozorelost, sama tišina - kakor da bi se čas ustavil. Tu na sredi raste cipresa, napol suha, prerasla z zrelo srobotovino. Tik nje se v nogočnih lokih razkazuje zreli rdeči šipek, neusmiljeno bodičav in žareč v soncu. Kdaj je veter zanesel seme, ki je iz njega zrasel tisti čvrsti bor v kotu pri zidu? Malo vstran so se akacije zarasle že v cel gozdič. Stopim tja in obstanem: visok kamen s črno vzidano granato na vrhu vstane pred nano, da me stisne pri srcu.

Na sonce!

Med križi, ki so si vsi enaki, je tudi nekaj večjih kamnov. Kdo je zakopan tu, kjer stojim? Sivi izprani kamen se je že močno znižal v zemljo. Pokleknili moram, da tipaje preberem napis in si ga zapišem.- Ali je že kdo kdaj pokleknil na ta grob?

KDT. ASP.
ADOLAR KUPLENT.
Aus Winterberg in Böhmen
geb. am 13. 5. 1892
schwer verwundet gest. am 16. 2. 1917
I.R. 91
Gewidmet vom Rgtc.

Prve sence se zgrinjajo na pokopališče. Iz hladu zlezem na breg. Se je sonce zgoraj, a njegov bliščc se poslavlja.

Zima prihaja z vsem hudim: s temo, z mrazom, z boleznimi.

Že slišim burjo, kako žvižga v žicah; že čutim v očeh in med zobmi prah; že vidim, kako se ljudje v njo zaletih oklepajo zidov, voglov in stebrov. Slišim nekoga, ki je zelo blizu mojemu srcu: ko ji burja nenehoma zaganja dim iz pečice v obraz, nenadno obnemogla povesi roke in me pogleda

poraženo:

" Jaz ne morem več!"

Kje ste, kraji mladih let? Kje ste, spokojne zime, ki se začenjate z deževjem in meglo, pa vas potem pobeli sneg, oklene zmrzlina in predahne tišina? Kje ste, svatovski vriski in harmonika? Kje je tisto toplo ognjišče, kjer zakuriš peč in potem gledaš skozi okno v negibno belino in sanjaš?

Ali naj vas pomilujem, mrtvi vojaki v pozabljenih grobovih? Ali zate, kadet aspirant Adolar Kuplent, nekje s Češkega doma, ki so ti ob rojstvu peli slavčki in cvele vrtnice, ni bilo bolje, podleči težki telesni rani v petindvajsetem letu življenja, kakor se zrelih let opotekati v malodušju in se obupno ozirati okoli sebe po bilkah? Mladi mrtvi vojaki, mnogo bridkosti vam je bilo prihranjenih.

O pomlad, ko se to rdeče novembersko sonce potaplja v vijoličaste megle nad morjem in lagunami, šele vidim, kako svetla in mogočna si. Odhajaš ko najdražja gostiteljica, toda vemo, da se vrneš. V teh mojih grmičih bo spet brstelo in cvetelo in pelo in dehtelo, in svet ne bo več tesen in siv in utrujen, marveč bodo bele ceste zmagoslavno hitele na vse strani.

Zvezda sijajnica ni sveti skozi bore. V onejku šelesti veter poznega večera. Ali sem sam, ali stopa kdo ob meni? Z ušesi zaznavam nekaj čisto rahlega: kakor bi neslišno v temi tekel pes in bi mu odtrgana verižica z vratu drsela po ostrem kamenju.

KRIŽANKE

1)

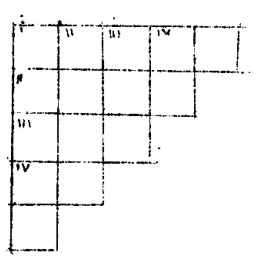

Vodoravno in navpično:
1) Največji planet (nam daje svetlobo)
2) trmasta žival,
3) človek, ki ne govori,
4) kemijski znak za klor.

2)

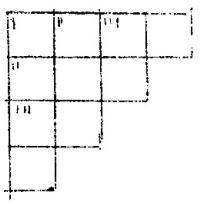

1) Naš satelit,
2) je lahko ročna, žepna, stenska...
3) avtom. označka za Neapelj.

3)

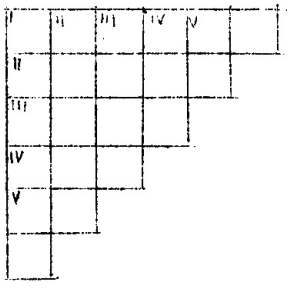

1) Jih vidimo ponoči, ko je nebo jasno,
2) žensko ime,
3) Mesto na Siciliji,
4) Združene države Amerike,
5) pritrdilnica.

A.Č.

IZIDI NAGRADNEGA NATEČAJA ZA UČENCE ŠTEVERJANSKIH OSNOVNIH ŠOL.

V oktrobrski številki "ŠTEVERJANSKEGA VESTNIKA" smo razpisali nagradni natečaj za najboljši prosti spis na temo "Trgatev v Brdih" katerega so se lahko udeležili učenci števerjanskih osnovnih šol. V roku ki smo ga v razpisu določili, je uredništvo prejelo obilo nalog, tako da lahko povdarimo razveseljujoče dejstvo, da se naša mladež rada angažira in tekmuje med sabo.

Komisija, ki jo je imenoval odbor prosvetnega društva "Franc B.Sedej" in jo je na sejo sklical sekretar Zvonko Simčič ter ji je predsedovala učiteljica Anka Černic, so sestavljali še g.Cvetka Gravnar-Terpin, Edvard Hlede in Marjan Terpin. Ta ni imela lahkega dela, ker so bile naloge, odnosno prosti spisi, ki so jih prispevali učenci v mnogih primerih zelo dobri in je bila odločitev težka in je zahtevala tehnega prevdarka.

Komisija se je najprej odločila, da razdeli proste spise na dva razreda in se izmed vsakih dveh, izbereta najboljši nalogi.

Tako je za IV. razred napisala najboljši spis
KATJUŠA MUŽIČ iz Britofa
drugo nagrado prejme
PETER KOMIC iz Oslavske ulice

Za V. razred prejme prvo nagrado
SANDRA PRINČIČ s Križišča

drugo nagrado pa
MIRJAM SIMČIČ iz Ščednega

Vsi ti učenci bodo nagrajeni s primernimi darili. Njihove naloge pa objavljamo na naslednjih straneh take, kakor so jih sami lastnoročno napisali.

Čestitamo tem našim pridnim in marljivim mladim Števerjancem in obenem vabimo vse druge, naj še s delujejo pri podobnih razpisih, ki jih bo v bodoče Vestnik razpisal, na teme ki najbolj od blizu prevzemajo naše učence.

Muzič Katjuša IV razred

Trgatev v Brdih.

Pričel se je čas trgatve. V Brdih je dosti grozdja. V tem času se kmetje pripravljajo na trgatev, tako, da pripravijo posode. Jaz sem šla trgat k očetu. Ko smo potrgali komaj pet vrst, sem se že naveličala. Čez deset minut so prišli drugi trgači. Šele takrat se je pričel sklepetanje in vpitje. Tudi iz drugih vinogradov se je razlegalo kričanje in razgovori. Ko smo potrgali nekaj več kot dvanajst vrst, je prinesla teta obed. Po kosilu smo se vsi skupaj malo odpočili. Potem so se vsi trgači skrbno odpravili trgat, toda jaz sem se šla vsenco igrat z svojima

bratrancema, kista skoraj tako velika kot jaz. Ko sva se jaz in eden izmed mojih bratrancev začela preveč glasno pogovarjati in se igrati, nas je sosedov pes zaslutil in nas izpodil. Ko sem se vrnila v vinograd, nisem našla več mame. Klicala sem jo in tekala, končno sem jo našla na vrhu vinograda. Polovico potrgane grozdje je oče prodal, iz ostalega pa je nared olil mošt. Ob Sv. Martinu se bo tisti mošt spremenil v vino. Meni je všeč grozdje, toda še bolj vino.

Konic Peter IV razred

Trgatev v Brdih.

V Brdih je mnogo grozdja. Meni je všeč grozdje V Brdih imajo še mlinčke in stiskalnice na roko. Lepro letos nisem trgal, sem pojedel dosti grozdja. To leto sem pojedel največ tokaja in sauvignona. Pri Formentiniju imajo električne stiskalnice in grozdje nabirajo v plastična zaboje. Oče je naredil velik bojternik, na katerega je naložil 76 rdečih zabojev. K Formentiniju je prišlo dosti trgačev, večina iz Jugoslovije in sicer iz Lerovega in iz Nove Gorice. Moj oče je vozil. Največ grozdja so ga nabrali tu v Števerjanu. V Dolenjem koncu ga je potolkla toča

Največ škode je bilo na tokaju in sauvignonu, zato ga je bilo treba hitro potrgati, drugače bi začelo gnjiti. Zato so prej potrgali v Dolenjem koncu.

Sandra Princič V. razred

TRGATEV V BRDIH

Naša ožja domovina so Brda. Mi živimo med griči, kjer raste mnogo grozdja. Trgatev se začne meseca septembra in konča v mesecu oktobru. Pred trgatvijo, si gospodarji očistijo kleti in namočijo suhe lesene posode; opereja sode. Gospodinje pripravijo dobro lansko vino ter načnejo pršut in spečejo domač kruh, za kosilo pa navadi skuhajo juho z rezanci in ocvrt krompir. Za večerjo pa polento z golažem. Kadar trgači trgajo grozdje, vrbijajo šale, pojejo in se veselijo. Kadar grozdje potrgajo, ga odpeljejo z vozovi domov v klet. Najprej ga zmeljejo z sodnim mlinom, da postane mošt. Mošt polnijo v sode, da vre. O sv. Martinu mošt postane vino. Ob trgatvi kmetje gredo pozno k počitku, nekateri gredo tudi čez polnoči, tudi gospodinje gredo pozno spat, ker morajo kuhati in pomiti kuhinjsko posodo, da imajo čisto za drugi dan.

Trgatev v Brdih

Brici se ukvarjamo z vinogradništvom. Poleg češenj se v Brdih pridela veliko grozdja. Briški kmetje pred trgatvijo počistijo klet in namočijo lesene plavnike, orne brente in drugo vinsko posodo. Danes se še malokje vidi brente, ker kmetje trgajo grozdje v plastične posode. Trgatev se prične zadnje dni septembra in se konča v prvi polovici oktobra. Ob trgatvi je vse živahno po vinogradih. V starih časih pa je bilo še bolj. Ko se v vinogradu trga grozdje, vlada veliko veselje. Moški nosijo na konec vinograda polne posode grozdja in jih praznijo v orne. Kadar so orne polne, jih odpeljemo domov v klet. V kleti zmeljejo grozdje s sadnim mlinom in tropine vržejo v stiskalnico. Stiskalnico stiskajo;

ven priteče mošt. Potem je treba
tropine pretresti. In ko se v drugič
dobro stiskane, so že suhe, takrat
jih prodamo za žganjekuho.

Simčič Mirjam
V. razred

OBISK OBČINSKIH UPRAVITELJEV IZ NOVE GORICE V ŠTEVERJANU.

Lansko leto so župani treh slovenskih občin na Goriškem obiskali Novo Gorico. Letos so jim upravniki te občine obisk povrnili in tako so obisk-li Števerjan predsednik Rudi Šimac, republiški poslanec Šinigoj, zvezni poslanec dr. Nardin in drugi.

V začasnih občinskih prostorih v župnijskem domu, je goste iz Nove Gorice in predstavnike ostalih dveh slovenskih občin ,Sovodenj in Doberdoba, pozdravil števerjanski župan g. Stanislav Klanjšček. Uradno delegacijo naše občine , so sestavljali poleg župana, še odborniki Ciril Terpin , Alojz Mužič, Simon Komjanc, svetovalec Terčič Zdenko ,svetovalec manjšine Slavko Štekar. Z malo zamudo se je pridružil še starejši odbornik Zdravko Klanjšček.

V odgovoru na dobrodošlico, je novogoriški župan Rudi Šimac, izrazil zadovoljstvo in želel, naj bi taki sestanki postali praksa, naj bi postali živ stik.

Po ogledu prostorov in dvorane župnijskega doma, koder je delgacijo spremljal župnik Anton Prinčič, so se za trenutek ustavili pred spomenikom padlih Števerjancev v zadnji vojni.

Na programu je bil nadalje obisk tipične briške kleti bratov Humar, Marina in Marcela, na Valerišču. Tu so gostom priredili tudi ,poleg pokušnje vin, še malico z izvrstnim briškim pršutom.

Števerjanci pozdravljamo take stike s predstavniki naše matične domovine, ker smo prepričani, da pripomorejo k uveljavitvi pravic slovenske manjšine v Italiji in obenem krepijo dobro sožitje med tu živečima narodoma.

==========

IZ DELOVANJA ŠPORTNEGA DRUŠTVA "BRDA".

S števerjanskim športnim tednom ni Š.Z. BRDA zaključilo svojega dela. Udeležuje se namreč raznih turnirjev in tekmovanj. Tako sodelujeta možka in ženska odbojkarska ekipa v turnirju za memorial M .Filej v Gorici. Sicer je možka ekipa podlegla močnemu HRASTU iz Doberdoba in ženska ekipi MLADOST, prav tako iz Doberdoba. Moramo sicer pribiti dejstvo, da so za skipo BRDA igrali izključno Števerjanci, medtem ko so za Doberdob igrali kar trije člani goriške ekipe Olimpija.

Žensko ekipo so sestavljale: SILVANA PERŠE, ORIETTA BULFONI, SONJA=IDA=AGATA=ELIS KOMJANC.

Možko ekipo so sestavljali: SIMON KOMJANC, KLAVDIJ FATTORE, IVAN MARAŽ, ROBERT BERETTA, DARIJ MARAŽ, STANKO ŠKORJANC, MARTIN KRANNER, MARJAN TERPIN.

Zelo lep uspeh so naši atleti dosegli na nočni štafeti v Štandrežu, ki jo je organiziralo Š.z. JUVENTINA ob praznovanju obletnice ustanovitve,ki se je vršila dne 7.decembra 1972.

V zelo močni konkurenci , so dosegli odlično drugo mesto.Če povemo, da je zmagala ekipa Juventine,ki ni bila čisto slovenska ,ker so tekmovali tudi italijaski atleti,z lahkoto ugotovimo, da je uspeh bil res lep in moramo zato našim fantom čestitati.

Tekmovali so:

Robert Beretta, Klavdij Fattore, Dornik Rinaldo,Pavel Srebernič.

======

KULTURNI VEČER.

Prosvetno društvo "F.B.Sedej" je povabilo v goste našega koroškega prijatelja Vinka Zaletela,ki nam jepripravil lep koroški večer s svojimi čudovitimi diapozitivi. Seznanil nas je tudi s bridko sedanjostjo,ko koroškim slovenskim krajem trga slovenske napise nacistična drhal in socialistična oblast mirno gleda tako početje,medtem,ko so dijaka Šturma tirali pred sodišče (ista socialistična oblast) samo zato ker je na eni nemški tabli napisal slovensko ime kraja.

MIKLAVŽEVANJE.

Letos smo spet obnovili navado miklavževanja.Tako je prišel v dvorano župnijskega doma v četrtek, dne 7.decembra.Obdaril je mlado in staro pa ukazal mnogim moliti kesanje. Spremljal ga je trop hudih škratljev z Luciferjem na čelu.Ni manjkalo pa milih anglečkov. Pred obdarovanjem samim,so angelčki in hudički rajali in peli.

========

NABIRKA ZA NOV CIKLOSTIL.

Akcija nabiranja sredstev za nov ciklostil,ki smo jo začeli v zadnjem Vestniku in od katere je odvisno izhajanje Vestnika samega , dobro napreduje.Vsem darovalcem se zahvaljujemo,druge pa vabimo naj tudi kaj prispevajo.

Niko Klanjšček, £ 2.000-, Jožef Perin £ 2.000-, Lojze Hlede £ 10.000- Danilo Bajt £ 10.000-, N.N. 3.000- , Terpin Ivo - Sovenca, 16, £ 1.000- Terpin Alojz, Sovenca, 14, £ 2.000-, Dora Hlede, £ 3.000-, Humar Dolora £ 5.000-, Mirko Humar, £ 5.000-, Zorka Rožič, Valerišče, £ 2.000- Hermenegild Podversič, £ 3.000-, Neni £ 2.000-. Simčič Justina £ 1.000-. Marija Pera £ 5.000-. Tvrdka TERPIN, £ 50.000-.

do sedaj skupno £ 106.000.-

Naš stari znanec, pesnik Ivan Malavašič, doma iz Vrhnike, nam je poslal čestitke za bližnje božične praznike in za srečno leto 1973. Ob priliki Silvestrovega in obenem zadnjega dne tega leta nam je spisal pesem..... Ljudje si sežejo v roke, si srečo zaželijo, iskreno, kot le malokdaj, nocoj oči žarijo.....

NA SILVESTROV VEČER

Že zimski hlad je vsepovsod, - nikjer sledu ni maja
in ura kmalu bo polnoč, - veselo družba raja.
Nocoj Silvestrov je večer,-naj pesmi se glasijo,
zdravica vedra naj zvene, - in vriski v noč donijo.

Tam v starem stolpu sred vasi - kladivo dvanajst bije
in novega se leta čar - čez dol in breg razlije.
Ljudje si sežejo v roke, - si srečo zaželijo;
iskreno, kot le malokdaj, - nocoj oči žarijo.

O, da žarele bi vse dni, - kar leto jih prinaša!
Vsi srečni, mirni bi bili - in srečna zemlja naša!!!

Ivan Malavašič.

NOVI URNIK URADA PROSVETNEGA DRUŠTVA "FRANC B.SEDEJ"

S prvim januarjem bo stopil v veljavo sledeči urnih urada prosvetnega društva "franc B.Sedej " iz Števerjana,ki je nastanjen v spodnjih prostorih župnijskega doma :

večerni

PONEDELJEK+PETEK od 19,45 do 21.ure

TOREK+ SREDA+ ČETRTEK+ SOBOTA od 18.45 do 20.30.

popoldanski

VSAK ČETRTEK od 14.30 do 16.30.

VSAKI DRUGI IN ČETRTI PONEDELJEK V MESECU od 14.30 do 16.30.

Urad ima sedaj tudi svoj nov telefon s številko:

30.000

SLOVO OD ALEŠA.

Prijatelji nismo mogle verjeti.In je bilo res. Aleš nas je zapustil. Pospremili smo ga v črno briško zemljo. Tiho domovanje. Kot je bil živ, poln življenske sile in mladostne razposajenosti in prešernosti, tako ti' e so bila njegove ustnice,ko smo se hodili od njega zadnjikrat poslavljat.

Na Oslavju,kjer se je nesreča pripetila so vsak dan sveže rože, tak svež spomin ohranimo tudi mi.

Pretežko je bilo slovo. Ni lahko najti besed tolažbe, Vsi Števerjanci smo to ob pogrebu občutili,ker je odšel v večnost premlad brat.

KLANJŠČEK CIRIL.

Zapustil nas je tudi domačin Ciril Klanjšček. Trdo je bilo njegovo življenje,trdo posebno še ker je bil predan boju za pravice svojega naroda.Predan idealizmu od katerega nimaš dobička pač pa samo žrtve in razočaranja.

Dolgo vrsto let je bil občinski svetovalec in nad vsako politično opredeljenostjo,mu je šlo v glavnem za dobrobit in lepšo bodočnost Števerjana in Števerjancev. To misel je ob odprtem grobu iznesel predstavnik števerjanske občinske uprave, Ciril Terpin,ki se je od njega v imenu iste poslovil.

Alešu in Cirilu naj bo lahka trda briška zemlja!

NAŠE ZAHVALNICE IN NEKAJ MISLI O HVALEŽNOSTI!

Vsako leto verno ljudstvo čuti dolžnost, das se Bogu javno zahvali za prejete dobrote v preteklem letu.Letos,kot je znano,smo imeli zahvalnico v Števerjanu 12 .11. Na predvečer sta prišla dva spo-rednika,da bi se z očiščenim srcem Bogu približali,se poklonili Kristusu v celodnevnem češčenjem Najsvetejšega in se javno zahvalili Najvišjemu Dobrotniku.

Oltar je bil okrašen z pridelki preteklega leta:žito,kruh,grozdje, vino črno in belo.....

Zahvalna daritev,zahvalna pesem in ofer za cerkvene potrebe je zaključil dan Zahvale v Števerjanu.

V nedeljo 19.11 je bila Zahvalnica tudi na Jazbinah .Nedolžni otročiči so prinesli na oltar pridelke.Tja so prispeli kmetovalci tudi iz Števerjana s svojimi traktorji.Po zahvalni daritvi sv.maše, so se lepo uvrstili pred cerkvijo s svojimi traktorji in dobili blagoslov.Nato se je traktorkolona v lepi vrsti zbrala pred najstarejšo hišo na Jazbinah,ki ima vklesano letnico 1569 in 1747 iz časov cesarice Marije Terezije, kateri je zvesto služil grof Sigizmund Attems.Zdaj je ta hiša s posestvom v rokah delavnih Jazbincev.Tudi zato so Jazbinci Bogu hvaležni.

Mesec november je po pravici mesec Zahvalnic.23.11. so se javno Bogu zahvalili hvaležni državljani Združenih držav Severne Amerike,kakor so že delali pred loo leti njihovi predniki.

Zadnjo nedeljo v novembru so se zbrali na Travniku v Gorici zastopniki svobodnih in hvaležnih kmetov goriške pokrajine in so se z goriškim nadškofom zahvalili Vsemogočnemu.Tudi 10 kmetov iz Števerjana se je lepo uvrstilo pred cerkvijo in dobilo blagoslov od nadškofa.

DOLŽNOST ZAHVALE IN HVALEŽNOSTI.

Dolžnost zahvale in hvaležnosti je pa globlja,mora segati do dna duše; ni dovolj zunanja,omikan in kulturen človek čuti v globini duše to dolžnost,da pokaže hvaležnost Bogu in ljudem od katerih prejema dobrote. Prav je, da premislim,da sem dolžan hvaležnost delavcem, rudarjem, raziskovalcem,inženirjem,kemikom,kmetom in vsem,ki mi kaj koristnega nudijo.Premalo je če se parkrat na leto javno zahvalim.Vsak večer imam dolžnost,da se Bogu zahvalim,da nas na bi Kristus prištel med devete nehvaležneže,ki jih je ozdravil.Le prezirani Samarijan je pokazal hvaležnost.Bodimo vedno in povsod za vse hvaležni.

V knjigi "Lepo je biti mlad!" so navedene lepe misli o hvaležnosti. Navedemo jih nekaj: Zgodi se večkrat, da "olikani" mladi ljudje ne znajo reči"hvala", ne materi za kruh,ne očetu za obleko in stroške za šolanje,ne učiteljem,ki jim posredujejo znanje.Biti iskreno hvaležen, je znamenje kulture srca.Če ne znamo biti hvaležni ljudem,kako bomo hvaležni Bogu?

In vendar je vsak trenutek našega življenja odvisen od njegove dobrote! Pomislimo, da je mnogo slepih/mi vidimo; mnogo gluhih/mi slišimo; koliko je nesrečno pohabljenih/ti imaš zdravo telo; koliko je slabo nadarjenih/ti moreš študirati; koliko jih nima vsakdanjega kruha/ti ga imaš morda preveč; koliko jih ne more v šolo, pa so žejni znanja/ti imaš vse to na

krožniku; koliko jih trpi na iskanju resnice,ti jo imaš v Kristusu in v Cerkvi; koliko jih išče odrešenja/ti samo stegneš roke in nad teboj je božje usmiljenje in božja milost. Kaj ni to razlog,da vsak dan izpovemo: Hvala ti, moj Bog! Če tega nismo zmožni,potem je umrlo v nas nekaj lepega in svetega. Bo še kdaj oživelo? Bog daj, da bomo imeli več čuta hvaležnosti!

PASKAL : V vsakem izmed nas je prepad ,ki ga more izpolniti samo Bog.

GRAHAM GREENE: Kdor Boga išče, ga bo že našel.

JANEZ VIANNEY: V duši,ki je z Bogom združena, je vedno pomlad.

++++++++

MT

OBISKI PRI NAŠIH STAREJŠIH VAŠČANIH

3. nadaljevanje

Ivan:" Se spominjate,kako je bilo,ko so postavljali nove zvonove?"
Vsi so menili, da kako bi ne jas je bil ključar.
Karlo:" Se razume, pa nisem bil še lkjučar. Takrat sta bila še Pete Ašču in Tonče Pirču. Ko je Pirc umrl, bilo je leta 1926, me je gospod župnik poprosil, naj sprejmem jaz.Najprej sem se nekaj upiral a nazadnje pa sem le sprejel.Smo hodili gor, ko je bilo kaj za popravit cerkev in za drugo upravljanje, ker je imela takrat še cerkev nekaj zemljišč.

"Da se povrnemo spet k vaši vojaški sluzbi.Torej, k vojakom ste šli leta 19o6?" je vprašal Robič.
"Leta tisočdevetstopet"= ga je Karlo popravil=" sem šel noter in sem prišel ven leta 1908. Tri leta. Potem smo morali vsako drugo leto na orožne vaje po en mesec.Štiri tedne.So prišli noter vsi vojaki, da so jih tako..... prebudili,da ne bi pozabili nosit orožja." Se je posmehnil in potegnil čik,ker rad pokadi kako cigareto.
"Tako, da smo dobili malo prakse.So že kaj vedeli, da se kaj pripravlja. Leta 1914,ko je bila prva mobilizacija, so me vpoklicali vnovič.Šel sem v Gorico in bil dodeljen grene bataljonu= obmejnemu bataljonu."
Povedal nam je potem,kako je baje italijanska vlada =takrat še ni bilo vojne med Italijo in Avstrijo= obvestila avstrijsko vlado, da nameravajo italijanski prostovoljci=Garibaldini vdreti žez mejo.Tako so morali stražiti vzdolž vse meje.On je bil pri Tolminu,kjer so spali kar v " kavernah".
" Meseca septembra so nas poslali v Srbijo. Takrat je srbska vojska udalira v Bosno.Tam smo se tolkli do petega decembra,ker so takrat Srbi, ki so bili bolši borci naredili en tak "kolp", da kdor je vtekel, je vtekel, drugi pa so tam pustili kožo.Bili so dobri borci in vešči bojevanje, posebno še, ker so je bili vajeni iz vojne proti Turkom iz leta 1908."
Ivan:" So imeli res take sablje, s katerimi so rezali glave?"
" To so pa bajke", se je Karlo nasmejal.

se nadaljuje